

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

546

Vragen van de leden **Vietsch** en **Atsma** (beiden CDA) aan de ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit en de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, mw. Van der Laan, over *het plaatsen van kerstbomen in gebouwen*. (Ingezonden 8 december 2003)

1

Is het u bekend dat de afgelopen weken kerkbesturen, beheerders van verenigingsgebouwen en openbaar toegankelijke gebouwen bericht hebben gekregen dat het plaatsen van zogenaamde natuurlijke kerstbomen of kersttakken alleen onder zeer strikte voorwaarden nog mogelijk is?¹

2

In hoeverre zijn de voorwaarden zo geformuleerd dat van daadwerkelijke plaatsing van natuurlijke bomen en kersttakken niet of nauwelijks sprake meer kan zijn? Is het terecht dat veelal wordt verwezen naar gemeentelijke bouwvoorschriften, gebaseerd op regelgeving van de rijksoverheid?

3

Liggen aan de preventieve maatregelen en voorwaarden die nu worden gesteld ook besluiten van de Voedsel en Waren Autoriteit ten grondslag en zo ja welke zijn dit? Waarom is het plaatsen van een natuurlijke boom in een particuliere woning wel toegestaan en worden aan plaatsing in bovengenoemde gebouwen vele beperkingen opgelegd?

4

Heeft inmiddels het eerder toegezegde overleg tussen de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties inzake brandpreventie plaatsgehad en, zo ja, wat zijn daarvan de uitkomsten?²

5

Kunt u tevens aangeven welk gevolg er is gegeven aan de toezegging van staatssecretaris De Vries om aan de opstellers van de «handreiking bestaande bouw» te vragen een aanvullende tekst op te nemen over de wijze waarop met beschermde monumenten kan worden omgegaan?³

6

Deelt u de mening dat aan eigenaren en beheerders van gebouwen zelf de verantwoordelijkheid kan worden gegeven voor het plaatsen van

natuurlijke kerstbomen en de daarbij passende versiering, mits uiteraard vuur in de directe nabijheid wordt gemedend?

7

Deelt u de mening dat op grond van de rijksregelgeving geen einde dient te komen aan een traditie rond de kerstdagen? Bent u bereid eventueel beperkende bepalingen weg te nemen? Zo ja, bent u bereid ruim voor de feestdagen hierover in het openbaar en richting vergunningverlenende instanties hierover te berichten?

¹ Brief van Brandweerkring Noordoost Friesland 2003.

² Aanhangsel Handelingen nr. 857, vergaderjaar 2001–2002.

³ Aanhangsel Handelingen nr. 936, vergaderjaar 2001–2002.

Antwoord

Antwoord van minister **Dekker** (Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer), mede namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, mw. Van der Laan. (Ontvangen 19 december 2003)

1

Door de Brandweerkring Noordoost Friesland is een persbericht over

brandveiligheid rond de kerstdagen uitgegeven, waarin verwezen wordt naar het document «kerstfeest en brandveiligheid». In dit document, dat door de Nederlandse Vereniging voor Brandweezorg en Rampenbestrijding (NVBR) is uitgegeven, worden met het oog op de kerstdagen aanbevelingen gedaan voor het beoordelen van de brandveiligheid van versieringsmaterialen zoals kerstbomen en kersttakken. Het document is niet op voorhand toegezonden aan alle in de vraag genoemde partijen. Naar aanleiding van het persbericht en aandacht in de media is het document inmiddels door verschillende partijen opgevraagd.

2

De opstellers van het document geven aan dat het erom gaat de balans te vinden tussen veiligheid en gezelligheid. Voor het versieren van «publieksfuncties en horecafuncties» (= bijeenkomstfunctie) adviseren de opstellers om plaatsing van natuurlijke kerstbomen alleen toe te staan als ze worden geïmpregneerd en natuurlijke kersttakken niet toe te staan. In plaats hiervan wordt aanbevolen imitatiekersttakken te gebruiken, die voldoen aan de eisen die in de gemeentelijke verordening worden gesteld. Op grond van de Woningwet dient iedere gemeente een bouwverordening te hebben die voorschriften bevat over gebruik. Gemeenten kunnen hierin eisen stellen aan de inrichting van gelegenheden. Of de gemeenten van deze mogelijkheid gebruik maken is hun eigen beslissing. Gemeenten bepalen dus zelf op welke wijze het brandveilige gebruik van (kerst)versieringsmaterialen wordt vormgegeven.

3

De preventieve maatregelen die worden geadviseerd zijn gebaseerd op de gebruiksvoorschriften in de gemeentelijke bouwverordening (zie ook het antwoord bij vraag 2). Aan deze maatregelen liggen geen besluiten van de Voedsel en Warenautoriteit ten grondslag. Voor gebouwen met een bijeenkomstfunctie (dit is een definitie uit het Bouwbesluit en het betreft gebouwen waar mensen samen komen) gelden zwaardere eisen voor brandveiligheid dan bij

bijvoorbeeld woningen. De reden hiervoor is dat bij bijeenkomstfuncties veel mensen samenkomen die niet (of niet allemaal) volledig vertrouwd zijn met de indeling van de ruimte en/of het gebouw waarin ze verblijven. Daardoor zijn aanvullende voorzieningen nodig om een voldoende niveau van veiligheid te bieden. De gestelde eisen moeten ervoor zorgen dat mensen zich bij een calamiteit in veiligheid kunnen brengen.

4

Naar aanleiding van eerdere schriftelijke vragen over het verbod op grote concerten in de Bavo-kerk in Haarlem¹ zegde de toenmalige staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen (OCW) toe met belanghebbenden en andere departementen te onderzoeken of het wenselijk en mogelijk is voorzieningen te treffen voor monumentale gebouwen die door recente verscherping van het toezicht en aanpassing van de regelgeving op onder meer het gebied van brandpreventie, bouwregelgeving en Arbo-eisen, niet langer kunnen functioneren op de manier die tot nog toe gebruikelijk was. In overleg met het ministerie van OCW verricht het Nationaal Contact Monumenten (NCM) momenteel onderzoek naar belemmeringen in het gebruik van monumentale gebouwen als gevolg van een verscherping van het toezicht en aanpassing van de regelgeving. Het onderzoek wordt naar verwachting zeer binnenkort afgerond. Over de resultaten zal de staatssecretaris van OCW, mw. Van der Laan, overleggen met de betrokken departementen, waaronder het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK).

5

Door het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is in overleg met het ministerie van BZK de circulaire «Brandveiligheid: Bouwbesluit 2003 in relatie tot aanschrijven en gebruiksvergunningen» (MG 2003 – 19) uitgebracht. Hierin is duidelijk gemaakt dat de «Handreiking brandpreventiebeleid bestaande bouw» alleen toepasbaar is voorzover bij de toepassing rekening wordt gehouden met de eisen die de Woningwet aan aanschrijvingen stelt

(Bouwbesluit 2003 als grondslag, het «noodzakelijkheids criterium» en beoordeling per individueel geval). Daarmee is onder andere verduidelijkt op welke wijze met beschermde monumenten moet worden omgegaan. Hiermee heeft de minister van BZK (indirect) invulling gegeven aan de toezegging.

6

Eigenaren en beheerders zijn zelf verantwoordelijk voor het brandveilig gebruiken van gebouwen. Ook de verantwoordelijkheid voor het brandveilig toepassen van (kerst)versiering in deze gebouwen berust volledig bij hen. Zij dienen daarbij te voldoen aan voorschriften uit de gemeentelijke bouwverordening die zijn afgestemd op het specifieke gebruik (zie ook het antwoord bij vraag 2). Gemeenten zien erop toe dat de voorschriften worden nageleefd. Het vinden van de juiste balans tussen enerzijds veiligheid en anderzijds traditie en gezelligheid vraagt daarbij van geval tot geval aandacht.

7

Op grond van de huidige regelgeving bepalen gemeenten zelf op welke wijze invulling wordt gegeven aan het brandveilig gebruik van ondermeer (kerst)versieringsmaterialen. Deze lokale regelgeving dient rekening te houden met enerzijds veiligheid en anderzijds traditie en gezelligheid. Terughoudendheid mag worden verwacht bij het opleggen van maatregelen die een traditionele viering van de feestdagen in de weg staan. Als echter een specifieke toepassing van (kerst)versiering een reële bedreiging vormt voor de veiligheid moet daar tegen kunnen worden opgetreden. Ik ben ervan overtuigd dat het mogelijk is de traditie in ere te houden zonder dat de veiligheid in het gedrang komt. Gemeenten hebben zelf een groot belang bij het vinden van de juiste balans tussen veiligheid en gezelligheid. Ik ben ervan overtuigd dat het beleid niet per definitie onnodig beperkend is.

¹ Aanhangsel Handelingen, nr. 156, vergaderjaar 2002–2003.